

Van: Annelore Nys & Jos Gysels

Aan:

Datum: 24 augustus 2009

Status: Standpunt

Onderwerp: **Prairietuinen**

Natuurpunt stelt vast dat het concept prairietuin als een vorm van openbaar groen de laatste jaren in opmars is. Prairietuinen zijn schrale, onderhoudsvriendelijke beplantingen die bestaan uit planten die vooral voorkomen in de prairies van Noord-Amerika. Deze groenvorm heeft als voornaamste voordeel dat ze erg onderhoudsvriendelijk is. Bovendien is ze visueel aantrekkelijk, wintervast, zelfregulerend en is het een nectarbron voor insecten.

Aan prairietuinen zijn echter ook nadelen verbonden. De voornaamste bezorgdheid van Natuurpunt is dat de plant- en grassoorten die gebruikt worden uitheems zijn met een potentieel invasief karakter.¹ Het risico op uitzaaiing buiten de grenzen van het aangelegde perceel is steeds aanwezig. Zoals bekend vormt het probleem van de uitheemse soorten ook in Vlaanderen een van de grote bedreigingen van de biodiversiteit.²

Het is bijgevolg ongewenst en verkeerd om prairietuinen te promoten als ecologisch groen. Prairietuinen mogen ook niet aanzien worden als ideale vlindertuinen. De aanwezige laatbloeiende bloemen vormen wel een gewaardeerde nectarbron voor enkele algemene soorten, maar voor het behoud van de inheemse vlinderfauna zijn op de eerste plaats aangepaste inheemse waardplaatsen nodig. Het voortbestaan van het icarusblauwje hangt bijvoorbeeld af van de aanwezigheid van rolklaver en het oranjetipje heeft pinksterbloem of look-zonder-look nodig.

Omwille van deze redenen meent Natuurpunt dat grote voorzichtigheid geboden is en dat steeds het voorzorgsprincipe moet toegepast worden. Natuurpunt vindt dat er meer ecologische en tegelijk onderhoudsvriendelijk alternatieven zijn die niet mogen wijken voor prairietuinen. Een bloemrijke inheemse graslandvegetatie op schrale grond benadert beter dan een prairietuin het ideaal van aantrekkelijkheid, onderhoudsvriendelijkheid en hoge ecologische waarde. Als gezorgd wordt voor de juiste milieuomstandigheden (vooral: een voedselarme bodem), dan ontwikkelt zo'n vegetatie zich vaak spontaan. Als toch gekozen zou worden voor het bijkomend inzaaien of planten dan bestaan daarvoor geschikte inheemse en zelfs streekeigen soorten.³ Daarnaast moet een ecologische tuin of park steeds als een geheel bekeken worden. De ecologische waarde, maar evengoed

¹ Genoemd kunnen worden: Canadese Guldenroede – Solidago Canadensis – Late Guldenroede- Solidago Gigantea, Slipbladige Rudbeckia – Rudbeckia Laciniata, Kokarderbloem - Gaillardia x grandiflora, Aardpeer - Helianthus tuberosus, Smalle Aster - Aster lanceolatus, Nieuwe-Nederlandse Aster- A. novi-begii, Wilgaster - A. salignus, Vaste Lupine – Lupinus. Voor een volledige lijst zie: <http://ias.biodiversity.be>.

² "Ondertussen stijgt het aantal aanwijzingen voor de actuele impact van klimaatverandering en neemt het aantal uitheemse soorten in de natuur in Vlaanderen toe met meer dan 25 nieuwe soorten per jaar. Die bijkomende bedreigingen spelen zich af op een internationale schaal en zijn daardoor moeilijker te beheersen." Myriam Dumortier, Luc De Bruyn, Maarten Hens, Johan Peymen, Anik Schneiders, Francis Turkelboom, Toon Van Daele en Wouter Van Reeth. Natuurindicatoren 2008. Toestand van de natuur in Vlaanderen. Mededeling van het Instituut- voor natuur- en bosonderzoek. Rapport INBO.M.2008.5. Blz. 4.

³ Koster, A. (1993). *Vademecum wilde planten met determineertabellen en aanwijzingen voor groenbeheer*; Uitgeverij Schuyt & Co. Haarlem.

de esthetische waarde, zit in de ruimtelijke variatie van een structuurrijke beplanting met plant- en grassoorten, naast struiken en bomen. En niet in de enkele vierkante meters brede groenstrook die ingericht zou worden als prairietuin.

Natuurpunt hoopt dat de overheden met hun voorbeeldfunctie consequent kiezen voor ecologisch openbaar groen. En dat daarbij uitgegaan wordt van natuurlijke processen en enkel gebruik gemaakt wordt van inheemse planten, bomen en struiken. Tegelijk zou er strikter op toegezien moeten worden dat geen uitheemse planten uitgezaaid of geplant worden, zeker niet in bermen of op plaatsen waar ze een directe negatieve impact kunnen hebben op de natuurlijke begroeiing van natuurgebieden.